ദു:ഖവെള്ളി

ഫാ. ജോർജ് കാനംകൂടം

(The homilist can be reached at frgkanamkudam@rediffmail.com)

Some of the texts below are collected from unknown sources

സഹനത്തിനോടുള്ള സമീപനം

ചിലർ ഉത്തരവാദിത്വം മറ്റുള്ളവരിൽ ചാരും.പകകയും കോപവും ആകാം ചിലർതക്ക്. കണ്ണീരും നെടുവീർപ്പും മറ്റുചിലർക്ക്. വിധിയായി സ്വീകരിക്കുന്നവരുമു്. ചിൽ മറക്കാനും തള്ളിമാറ്റാനും ശ്രമിക്കും. ചിലർ ദുശ്ശീലങ്ങളിലേക്ക് വീഴും.പത്രോസ് 1.4 ൽ പറയുന്നു സഹനത്തോട് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനോ□ാവം ഉാകണമെന്ന്. തോളിൽ കിട്ടിയ കുരിശ് പിതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ നിന്നെന്നപോലെ അവിടുന്നു സ്വീകരിച്ചു. നിന്റെ ഹിതം നിറവേരട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു. നമുക്ക് ആരു കുരിശുതന്നാലും ദൈവം തരുന്നതുപോലെ ഏറ്റെടുക്കണം. അപ്പോൾയേശുവിനെപ്പോലെ ക്രൂശിച്ചവർക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പറ്റും. പോസ്റ്റ് മാനിൽ നിന്ന് കത്തുവാങ്ങി അതുവായിച്ച് പോസ്റ്റുമാനോട് പ്രതികരിക്കുന്നവരെപ്പോലെയാകും സഹനസമയത്ത് നാം.

പിതാവിന്റെ ശിക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്നതുപോലെ സഹിക്കണം. (ഹെബ്രാ 12/6-7). സഹനം ശിക്ഷയല്ല, ശിക്ഷണമായിക്കാണണം. അപ്പൻ എന്നെ അടിച്ചത് സ്നേഹം കൊല്ല, ചൂരൽകൊാണ് എന്നു പറയുന്ന കുട്ടിത്വം അല്ല ആത്മീയത.

സഹനം ഫലം തരുന്നു. നമ്മെ പൂർണ്ണരാക്കുന്നു.യാക്കോബ് ശ്ലീഹാ 1/4ൽ പറയുന്നു, □ വിശ്വാസം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരത ലഭിക്കും. □ ഒന്നാം ക്ലാസ്സിലെ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞല്ലേ രിക്കേ് നാം പ്രവേശിക്കുക.

സഹനം നമ്മെ യേശുവുമായി ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു. യജമാനനെക്കാൾ വലിരയ □ൃത്യനില്ല. പിന്നെ എന്തുകൊ് സഹിച്ചുകൂടാ? തിമോത്തി 3/12 ൽ പറയുന്നു. യേശുവിനോട് ഐക്യപ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്നവരെല്ലാം പീഡിപ്പിക്കപ്പെടും. ക്രിസ്തു ശിഷ്യൻ താബോർ മല കയറിയാൽ മാത്രം പോരാ, കാൽവരിയും കയറണം.

യേശു സ□യ്ക്കുവേി സഹിച്ചതുപോലെ നാമും സഹിക്കണം കൊളോ 1/24-ൽ പറയുന്നപോലെ ....പീഡകളുടെ കുറവ് എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഞാൻ നികത്തുന്നു. ദുഖവെള്ളിരയാഴ്ച ദുഖങ്ങളോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം മാറട്ടെ.

സഹനം നമുക്കു രുചിക്കുന്നതല്ല. ആദിമാതാപിതാക്കളെ ഇതിൽ നിന്നും ഒഴിച്ചുനിർത്തി, ദൈവം. പാപം സഹലനത്തിന്റെ കർത്താവായി വന്നതുവരെ.തെറ്റുതിരുത്താൻ ആഗ്രഹിച്ച മനുഷ്യന് ഔഷധമായി സഹനം.

ദൈവത്തിന് തിന്മയെ നന്മയാക്കാൻ ശക്തിയുള്ളതിനാലാണ് തിന്മയെ അനുവദിച്ചത്. എല്ലാം നന്മയ്ക്കായി പരിണമിപ്പിക്കുന്നു. (റോമാ 8/28)

നല്ലകള്ളൻ സഹനത്തെ ലാ□കരമാക്കി. ശിക്ഷയെ നീതിപൂർവ്വകമായികു, ദൈവ ത്തോടു പൊറുതിയപേക്ഷിച്ചു.

എല്ലാം എതിരായിരിക്കുമ്പോഴും ദൈവത്തെ നാം കൈവിടാതിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മെ പരിത്യജിക്കില്ല.

പരിത്യജിക്കില്ല. കുരിശിന്റെ മൂല്യം ഗ്രഹിക്കാനുള്ള പ്രകാശം മനുഷ്യ നേത്രങ്ങൾക്കില്ല. മത്തായി 16/23 ൽ യേശു പത്രോസിനോടു പറയുന്നു, □സാത്താനേ, എന്റെ മുന്നിൽ നിന്നു പോകു,നീ ദൈവത്തെപ്പോലെയല്ല ചിന്തിക്കുന്നത്.□ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രകാ ശത്തിനായ് നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം.

സഹനം ക്ഷമ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.പോരാട്ടമില്ലാതെ വിജയമില്ല.കൊടുങ്കാറ്റിൽ കപ്പിത്താൻ സാമർത്ഥ്യം തെളിയിക്കും.

ദൈവം എന്നെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിന്റെ അടയാളമാണ് സഹനം. കർത്താവ് നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. കഷ്ടതകളുടെ പേരിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന ആത്മാ വാണ് സഹനധീരതയുള്ള ആത്മാവ്. സഹനമില്ലാത്തപ്പോൾ ദൈവം നമ്മെമറന്നിരിക്കു ന്നുവെന്ന് കരുതണം. വാഴ്ത്ത. ഹെന്റ്രി സൂസോ അപ്രകാരം പറയുമായിരുന്നു. ധന വാന്റെ ഉപമയിലെ ലാസറിനെപ്പോലെ വലിയ പ്രതിഫലത്തിനായ് പരിഹാരം അനുഷ്ഠി ക്കുന്നതായി കരുതുക. □ൂമിയിൽ വച്ചുതന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ശുദ്ധീകര ണസ്ഥലത്തെ സഹനത്തേക്കാൾ □ദം.
ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ സഹനം □ൂമിയിലെ സമസ്തസഹനത്തേക്കാൾ തീവ്രമാണ്.

സഹനം നമ്മുടെ സ്വയം സ്നേഹത്തെ നിഗ്രഹിക്കുന്നു. ക്ലേശങ്ങളോളം ഫലദായകമല്ല പരിഹാരപ്രവൃത്തികൾ. ദൈവപരിപാലനയിൽവരുന്ന സഹനങ്ങൾക്ക് നമുക്ക് പങ്കൊന്നുമി ല്ല. എന്നാൽ നമുക്ക് പ്രഹരം ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് അവിടെത്തന്നെ അത് നിപതിക്കുന്നു. നമുക്കിണങ്ങുന്ന സഹനമാണ് ദൈവം തരുന്നത്. നിത്യതമുതൽ അതിൽ നമ്മുടെ പേര് മുദ്രയെയ്തിരിക്കുന്നു.

കുരിശിനേക്കാൾ മെച്ചമായതൊന്നും കർത്താവ് □ൂമിയിൽ രക്ഷയ്ക്കായ് കില്ല. കുരി ശിനേക്കാൾ സുനിശ്ചിതമായൊരു വഴി എങ്ങും കണ്ടെത്താനാവില്ലെന്ന് ക്രിസ്താനുക രണം 1/12ൽ പറയുന്നു. കുരിശ് ഈശോയ്ക്ക് നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യമായിരുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ കുരിശ് ഈശോയുടെ നേർക്കുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായിരിക്കട്ടെ. □കളിമൻ ചെളിയിൽനിന്ന് ഇഷ്ടമുള്ളപാത്രം ഉക്കുവാൻ കുശ വന് അവകാശമില്ലെ□യെന്ന പൗലോസിന്റെ ചോദ്യം (റോമാ 2/20) ഓർമ്മിക്കാം. കരയു ന്നവർ □ാഗ്യവാൻമാർ.

രക്ഷകൻ ഏറ്റവും ആകടീവായ സമയം കുരിശിലായിരുന്നു

സഹനം നമ്മെ ഉയർത്തുന്നു. □□അവൻ തന്നത്താൻ താഴ്ത്തി.... ആയതിനാൽ ദൈവം അവനെ അത്യധികം ഉയർത്തി.□□ (ഫിലി2/8-9) ദൈവം ഒരുവനെ എളിമപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവനെ ഉയർത്തുവാൻ അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതിന്റെ അടയാളമാണെന്ന് വി. ബർണാഡ് പറ□യുന്നു.

മറിയത്തെ അപ്പസ്തോലന്മാരുരടെ രാജ്ഞിയെന്നു വിളിക്കുന്നു, അപ്പസ്തോലരോ, രക്ത സാക്ഷികളും. പ്രവർത്തനം, പ്രാർത്ഥന, സഹനം ഇതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പ്രേഷിതത്വ മെന്ന് മറിയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.